

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze jako soud odvolací rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Zdeňka Stíbrala a soudců JUDr. Ivy Hubáčkové a JUDr. Miroslava Stoklasy ve věci

žalobců a) **Z. O.**, narozeného xxx
 b) **J. O.**, narozené xxx
 c) **V. O.**, narozené xxx
 d) **A. O.**, narozené xxx
 všichni bytem xxx, xxx
 e) **I. B.**, narozené xxx
 bytem xxx, xxx
 f) **R. H.**, narozeného xxx
 bytem xxx, xxx
 všichni zastoupeni Mgr. Petrem Novákem, advokátem
 se sídlem Brno, Vídeňská 546/55

proti
žalovanému **Smartwings, a. s.** IČO 25663135
 sídlím Praha 6, K letišti 1068/30

o 2 400 EURO s příslušenstvím

k odvolání žalobců proti rozsudku Obvodního soudu pro Prahu 6 ze dne 7. prosince 2020, č. j. 13 C 60/2020-70,

takto:

- I. Rozsudek soudu prvního stupně **se potvrzuje.**
- II. Žalobci jsou povinni společně a nerozdílně zaplatit žalované na náhradu nákladů odvolacího řízení 300 Kč do tří dnů od právní moci rozsudku.

Shodu s prvopisem potvrzuje Michaela Fousková

Odůvodnění:

1. Napadeným rozsudkem soud prvního stupně zamítl žalobu a žalobcům uložil zaplatit žalované na náhradu nákladů řízení 900 Kč.
2. Podle odůvodnění se žalobci domáhali proti žalované zaplacení předmětné částky za zpoždění letu z Antalye do Prahy, když operujícím leteckým dopravcem byla žalovaná. Let se uskutečnil 17. 6. 2019, faktický odlet spoje se uskutečnil ve 3:45 hodin a do cílové destinace v Praze dorazil až v 5:40 hodin, což bylo o více než 3 hodiny oproti plánovanému času příletu. Žalovaná sporovala dobu zpoždění s tím, že tato v momentu otevření dveří letadla činila 2 hodiny a 59 minut, žalobcům tak nárok na vyplacení kompenzace dle nařízení 261/2004 nevznikl.
3. Soud vyšel ze zjištěného skutkového stavu, že žalobci se účastnili letu č. xxx z Antalye do Prahy, operujícím leteckým dopravcem byla žalovaná. Přílet spoje do Prahy byl stanoven na 2:30 hodin, dle informační tabule pro cestující byl odlet z Antalye původně stanoven na 00:20 hodin, zpoždění letu bylo avizováno 2 hodiny 15 minut dle fotografie informační tabule. Faktický odlet spoje se uskutečnil ve 3:29 hod., zpoždění činilo 2 hodiny a 59 minut dle záznamu o letu Actual Flight info. Z letové historie aplikace Flightradar24 vyplývá, že spoj přistál v Praze v 5:36 hodin, dle emailové zprávy Letiště Praha ze dne 15. 6. 2020 spoj přistál v 5:30 hodin.
4. Při neexistenci jiných důkazů vyšel soud z důkazu nejpresnějšího, což je záznam Actual Flight info, kam jsou zaznamenávána data přímo z kokpitu letadla, dle tohoto bylo zpoždění spoje v délce 2 hodiny a 59 minut, což koresponduje i se zprávou Letiště Praha, které jako čas příletu uvedlo 5:30 hod, což oproti plánovanému času příletu odpovídá zpoždění v délce tři hodiny. Žalobci v řízení neprokázali, že by zpoždění přesáhlo tři hodiny, soud tedy uzavřel, že jim nevznikl nárok na kompenzaci ve smyslu nařízení č. 261/2004, proto žalobu zamítl.
5. O náhradě nákladů řízení soud rozhodl dle § 142 odst. 1 o. s. ř. a tuto přiznal procesně úspěšné žalované.
6. Proti rozsudku podali žalobci včas odvolání. Soudu vytýkali, že nepřihlédl k jimi tvrzeným skutečnostem a označeným důkazům. Nepřihlédl k tomu, že do Prahy dorazili jako do cílové destinace až v 5:40 hodin, zatímco přílet letu byl stanoven ve 2:30 hodin. Zpoždění letu tak dosáhlo tří hodin, což je rozhodující pro vznik nároku na kompenzaci dle nařízení Evropského parlamentu a rady č. 261/2004. Soud nevzal v úvahu, že let přistál (letadlo dosedlo na přistávací plochu) v čase 5:30 hodin, což vyplývá z důkazu potvrzením Letiště Praha, a. s., a dále, že k otevření dveří letadla došlo v čase 5:36 hodin, což dokládá výpis ze specializovaného internetového serveru Flight history. Ze dvou nezávislých a objektivních důkazů je zřejmé, že zpoždění letu dosáhlo tří hodin. Letadlo dosedlo na přistávací plochu v 5:30 hodin, další dobu trvalo, než se dostane na stojánku (letadlo je zašpalkováno), a především než dojde k otevření dveří letadla, což přesně odpovídá času 5:36 hodin. Dále poukázali na to, že dle judikatury soudního dvora Evropské unie je pro posouzení vzniku nároku na kompenzaci dle předmětného nařízení rozhodující doba, kdy jsou otevřeny dveře letadla a cestující mohou letadlo opustit. Namítli, že soud nesprávně přihlížel k důkazu Actual Flight info, který předložila žalovaná. Dle nich se nejedná o důkaz, kterým by bylo možné prokázat dobu otevření letadla, jedná se pouze o jakousi „sjetinu“ ze systému žalované, která není žádnou oficiální listinou. Navíc se jedná o důkaz vyhotovený přímo žalovanou, která má zřejmý zájem na výsledku sporu, zatímco potvrzení Letiště Praha, a. s. a výpis ze specializovaného internetového serveru Flight history jsou objektivními a hodnověrnými důkazy ohledně času příletu. Namítli konečně, že rozhodnutí soudu spočívá na nesprávném právním posouzení věci, když soud dospěl k závěru, že zpoždění odpovídá délce tři hodin, nicméně uzavřel, že se žalobcům nárok prokázat nepodařilo, neboť neprokázali, že by zpoždění přesáhlo tři hodiny. S tímto právním posouzením vyslovili zásadní nesouhlas, protože pro vznik nároku na kompenzaci dle nařízení postačí, pokud

zpoždění dosáhne délky tří hodin. V tomto odkázali na rozhodnutí soudního dvora EU ve spojených případech *S. v Condor and B. v Air France* – C- 402/07 a C - 432/07. Podle čl. 7 uvedeného nařízení se mohou cestující dovolávat nároku, jestliže z důvodu zpoždění letu utrpí ztrátu času tří nebo více hodin, tedy, jestliže dosáhnou cílového místa určení 3 nebo více hodin po čase přiletu původně plánovaném leteckým dopravcem. Navrhli změnu napadeného rozsudku tak, aby žalobě bylo vyhověno.

7. Žalovaná ve vyjádření k odvolání vyvracela argumenty tam uvedené. Soud postupoval správně, když při stanovení délky zpoždění vycházel ze záznamu o provedení letu zobrazeného v systému AIMS, když tento záznam obsahuje čas uzavření dveří před odletem letadla, čas samotného vzletu, čas přistání letadla, čas otevření dveří letadla a čas blokových hodin. Čas blokových hodin je měřen od uzavření dveří letadla před odletem do otevření dveří letadla na přiletu. Pokud žalobci údaje v systému AIMS sporují, uvedla, že je povinností letecké společnosti tento systém používat a údaje v něm uchovávat, což vyplývá z nařízení ES č. 216/2008. Podléhá tudíž kontrole dozorových orgánů, kterými jsou Úřad pro civilní letectví České republiky a rovněž Agentura Evropské unie pro bezpečnost letectví. Z důkazů žalobců – portálu Flight history není patrné, s jakými časy operuje a jaký zdroj informací využívá. Je neprůkazné, zda se jedná o časy samotného přistání či o čas, kdy dochází k otevření dveří letadla. Žalovaná časové údaje tohoto portálu neposkytuje ani s ním nespolutracuje. Dále má za to, že potvrzení o časových údajích Letiště Praha, a. s. není relevantní. Zaměstnanci Letiště Praha, a. s., nejsou v době otevření dveří letadla přítomni u letadla, a není patrné, z jakého zdroje Letiště Praha, a. s. vychází. U otevření dveří letadla je přítomen pouze handlingový agent žalované, který zajišťuje odbavení letadla. Tato společnost je však odlišný právní subjekt od Letiště Praha, a. s. Přesné časové údaje může mít pouze kapitán letadla z pozice velitele daného letu, případně pak řízení letového provozu dané země, ve které přistání proběhlo. Za neopodstatněné označila tvrzení žalobců o ekonomickém zájmu, že např. kapitán letadla má zájem na pozměňování údajů. Odkázala v tomto na rozsudek Městského soudu v Praze sp. zn. 18 Co 253/2019. Navrhla potvrzení napadeného rozsudku.
8. Odvolací soud přezkoumal napadený rozsudek i řízení, které předcházelo jeho vyhlášení (§ 205, § 205a, § 212 o. s. ř.), a odvolání neshledal důvodným.
9. V souzené věci bylo sporným mezi účastníky, zda zpoždění letu, jehož se žalobci účastnili, a dopravcem byla žalovaná, dosáhlo doby tří hodin. Žalobci vytýkali soudu neprovedení, resp. nevycházení z důkazních prostředků, které sami nabídli, tj. zprávy Letiště, a. s. a dále internetového portálu Flight history. Žalobci tak prokazovali dobu přistání letadla v destinaci Praha, nicméně ani netvrdili, že by údaje uvedené v těchto důkazech byly údaji o okamžiku otevření alespoň jedné dveří letadla, kdy cestující byli oprávněni letadlo opustit. Soud tedy správně vycházel ze záznamu Actual Flight info, do kterého zaznamenává data přímou kapitán letadla. Žalobci zpochybňovali objektivnost tohoto důkazu s tím, že kapitán letadla dle jejich názoru má ekonomický zájem na výsledku předmětného sporu. Hodnocení této listiny soudem prvního stupně jako věrohodné odvolací soud schvaluje; listina obsahuje řadu dalších časových údajů o letu, s nimiž není údaj o okamžiku otevření dveří v rozporu. Žalobci obsah údaje o okamžiku otevření dveří nezpochybnili tvrzením žádné konkrétní skutečnosti. Informace o okamžiku otevření dveří letounu přitom pro ně byla bezprostředně dosažitelná právě v tom okamžiku, kdy se nacházeli na palubě letadla; stejně tak bylo možné opatřit si důkazní prostředky, z nichž by bylo možné poznatky o této skutečnosti čerpat. Z předmětného listinného důkazu se podává, že k otevření dveří letadla došlo ve 3:29, tedy zpoždění letu nedosáhlo tří hodin. Odvolatelům lze přisvědčit pouze v tom, že odůvodnění rozsudku je rozporné v tom, že soud zjistil, že zpoždění trvalo 2:59 minut, a že nárok žalobců by byl dán až při prokázání zpoždění přesahující tři hodiny. Soud uzavřel, že oproti plánovanému času přistálo letadlo později o tři hodiny. V takovém případě by ovšem nárok žalobců byl dán, a v tomto je třeba jejich odvolací argumentaci přisvědčit. Zásadní skutkové zjištění však je, že zpoždění letu

bylo 2:59 minut, nedosáhlo tedy času tří hodin, ale tato mluvnická neobratnost v odůvodnění napadeného rozsudku nemění nic na věcné správnosti napadeného rozhodnutí.

10. Pochybení nebylo shledáno ani ve výroku o náhradě nákladů řízení, proto byl rozsudek jako věcně správný dle § 219 o. s. ř. potvrzen.
11. Žalovaná byla procesně úspěšná i v odvolacím řízení a dle § 224 odst. 1 a § 142 odst. 1 o. s. ř. jí přísluší náhrada nákladů řízení ve výši 300 Kč dle vyhl. č. 254/2015 Sb.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat dovolání do dvou měsíců ode dne jeho doručení k Nejvyššímu soudu ČR prostřednictvím Obvodního soudu pro Prahu 6, o přípustnosti dovolání rozhoduje dovolací soud.

Praha 28. dubna 2021

JUDr. Zdeněk Stibral v. r.
předseda senátu